

Letošní občasník by mohl začít slovy: občas nic, protože tak to zatím bylo, či spíše nebylo - nebylo materiálu do občasníku, takže na toto první číslo jsme si trochu počkali, ale už je tady.

Je dávno po registraci i zahájení, ateliéry zkoušejí a vše běží jak má. Snad jste dostali všechny informace, které jste na úvod potřebovali a hezky a nerušeně se vám zpívá.

ubytování na internátě

Když jsme chystali ubytování na internátě, snažili jsme se vyhovět vašim přáním - kdo s kým - a snad se to většinou povedlo. Některá přání jsme ale vyplnit asi nemohli - třeba: „s někým, kdo nechrápe...“, tak to opravdu nevíme a ani nemáme vysledováno z ročníků minulých, s jistotou bych mohl ze sborů, kde zpíváme, vybrat ty, kteří chrápu určitě, ale opak? Nebo: „s někým z ateliéru 4“ - to mne taky trochu zaskočilo, ne že by to nebylo splnitelné, je to jen systérová záležitost, ale protože doposud toto nikdo nežádal tak v tabulce ubytování nebylo na ateliéry pamatováno - v tuto chvíli, když mám v tabulce požadavky pro intr - adresu, datum narození, jméno, by bylo snadněji splnitelné třeba: „s někým mladším“, nebo: „s někým, kdo má v adrese osmičku“, nebo třeba: „s blízcencem narozeným v úterý, lichý rok, bydlicím v Praze a okolí...“ S lidmi ze svého ateliéru jste celý den, tak zbývající čas můžete poznávat ostatní kolegy :-)

drobné změny

Oproti loňskému ročníku, kdy se závěrečný koncert konal v Centru Babylon (jak říkal Roman Válek: v libereckém Las Vegas), jsme letos pro koncert využili Dům Kultury - a letos rovnou pro koncerty dva - páteční a nedělní - je to na pohled i akustiku trochu příjemnější prostředí, ale zase tam nemají klimatizaci, takže při současném parném počasí zažijeme během koncertů nejen ti na pódiu, ale i ostatní v sále perné chvíli...

I nás samotné trochu zaskočilo, že Centrum Babylon zpoplatnilo parkoviště naproti vchodu (tedy od hodiny výše), ale většinou se po městě asi pohybuje pěšky (při sou-

časných uzavírkách mnohých cest je to i vhodnější), tak to snad nevdí.

Když už jsme u placení - my jsme zase zpoplatnili kelímky na nápoje v ateliérech - ne, že bychom na tom horentně vydělávali, ale v minulých letech jsme měli kelímků strašnou spotřebu - přitom na jedno použití... takže důvod je možná spíše ekologický :-)) a s jedním svým kelímkem si vystačíte i na více káv a pod. ne?

Fotky z festivalu

pravidelní účastníci většinou ví, pro ty nové - máme svého fotografa, který dokumentuje celé festivalové dění a fotky jsou pak pro vás k máni. lze je pořídit takto:

řeknete si fotografovi Ondrovi Staňkovi, on Vám dá obálku A5, na kterou napíšete krasopisně svou adresu, do obálky vložíte stovku a pak mu obálku vrátíte. On po skončení festivalu vyjme stovku, namísto toho tam vloží CD s letošními fotkami fotkami a obálku odešle.

Pokud tam vložíte dvě stovky, znamená to, že chcete také CD s fotkami z loňska.

Pokud fotky z letoška nechcete a chcete jen z loňska, do obálky kromě stovky vložíte také vzkaz, že si přejete fotky z loňska.

Prosím nekopírujte si CD s fotkami mezi sebou. Ušetřili byste tak sice stovku, ale Ondra by pak musel živit rodinu jinak a nemohl by příště fotografovat na našem festivalu.

Kontakt na Ondru je: foto@ondrej-stanek.cz

a kdo neví, Ondra vypadá takto :-)

Zaznamenáno v ateliérech

pokud není uvedeno jinak, jde o výroky sbormistrů

at3 - Kamila Zenklová

... musíte mít pod zadkem takový pocit... já jsem teda po-
hlavní choroby nikdy neměla, ale uvolní vám to krk

Většina veselého se odehrává u Kamily na rovině nonver-
bální, hlasové, pěvecko-herecké. „několik hlášek přece jen:

Víte co máte dělat, hodne pít, ale ne ledové. (Po chvíli při
téměř marném hledání vhodných 2. Basů pro imitaci dige-
ridoo:) - přítel Petr bude pít až do neděle jen studená voda
a před koncertem si dá dvě navíc!

Já si pružím. Ale jak to teď uděláme na těch židlích, aby to
nevypadalo směšně...?

Soprány, představte si, že jste vysoký černovlasej chlap!

Na nějakou prosbu ze sopránu o jakousi změnu v du:
Ne ne, to právě by byla ta evropská verze. Ale my chceme,
aby to bylo africky, to znamená falešně ale rytmicky.

Basi, zazpívejte mi to sami... Jsou dobří, většinou se chlapi
zpožďují, tihle jsou chytrí, musíme si na ně dávat pozor.

Tenoři: my jsme se ztratili, už od začátku jsme nevěděli kde
jsme

Kamila: já o tom vím, u vás to nevadí

at4 - Jiří Kratochvíl

basista: ty voe, tam máme dole to cis, to abych se na to
nastydnul.

sbormistr: já jsem s váma nešel na pivo, protože jsem
se chtěl vyspat. A nakonec jsem do čtyř do rána nemohl
usnout.

tenorista cizinec: „can you speak it english?“

odpověď: „Ja, fünfunddreizig ritardando.“

Víte co? Pojdte si to zazpívat ještě zase jinak... já mám rád
změny.

Tam někdo zpívá jiný harmonie. Vono je to hezký, ale špatně.

Říkal jsem si, že možná budu muset škrtat a nebo mám
s sebou čtyři nové skladby, jednostránkové čtyřhlasy. Ale
jsem rád, že jsem vás nepodcenil.

Ještě tam někdo improvizuje, nebo už to máme?

další nota!... (tenoři nedali...) „To je nejdůležitější nota ze
všech not na světě!“

Musíte se na mě koukat, já nevím, co tam vyvedu.

Je to dobře, Ale vy se na mě díváte, jako že si nejsem jistý.
Tak už se na mě dívejte s jistotou.

Já jsem si myslel, že zítra v kostele tuhle vypustím. A ona
se mi začíná líbit.

Teď už do toho začněte dávat duši. A srdíčko. ... A inteligenci...

Vy to piáno moc neslyšíte, co? To je dobře! Vy byste pak na
něj moc spoléhali.

Je to dobře, ale vy se na mně koukáte, jako že si nejste jistí.
Tak se na mne koukejte s jistotou.

To je dobře! Ale jenom jeden je dobře!

To jste mne překvapili! To bylo správně.

Kdo ho má, to D? Výborně, tak mi ho tam zpívejte... Ale
někdo zpívejte také ty další tóny.

ke klavíristovi: voni tě vůbec neslyšej, ale to nevadí, jsme
rádi, že tu seš

at2 - Jan Staněk

Credo: V sobotu na koncertě děj se vůle boží. Pán bůh nám
pomůže, já to s ním mám domluvené...

Dámy - támhle sedí pánové tvrstva a vy budete zpívat
s nimi! A Pánové - támhle sedí dámy a vy zpívejte s nimi.

bas se přitulí k sopránu... ZVUKOVĚ!